

RADMILA BAKOČEVIĆ - Operska i koncertna pevačica i profesor solo pevanja na FMU u Beogradu, FU u Nišu, Muzičkoj akademiji u Istočnom Sarajevu i FILUM u Kragujevcu, Radmila Bakočević, rođena je u Guči. Diplomirala je solo pevanje na Muzičkoj akademiji u Beogradu (1956, prof. N. Cvejić), a zatim se usavršavala u milanskoj „Skali“ (1962, M. Frigieri). Osvojila je visoke nagrade na takmičenjima mladih pevača u Beogradu (1958, Druga nagrada), Sofiji (1961. Treća nagrada), Ženevi (1962. Grand Prix) i u Liježu (1963. Prva nagrada). Solista Opere Narodnog pozorišta je od 1955.

Nastupala je samostalno i na gostovanjima Opere na svim jugoslovenskim i na najznačajnijim operskim scenama u Evropi i svetu (Metropolitan opera, Kovent Garden, milanska Skala, Boljšoj teatar, Teatro Kolon u Buenos Airesu, državne opere u Beču, Berlinu i Minhenu, opere u Parizu, Rimu...), kao i na muzičkim festivalima (Firenca, Edinburg, Vizbaden, Atina, Lozana, Dubrovnik...) Ostvarila je oko 70 velikih sopranskih uloga od lirsko-koloraturnog do izrazito dramskog faha: Margareta (Faust, Š. Guno), Tatjana i Liza (Evgenije Onjegin i Pikova dama, P. I. Čajkovski), Jaroslavna (Knez Igor, A. Borodin), Violeta, Aida, Leonora, Elizabeta, Abigaila i Ledi Magbet (Travijata, Aida, Trubadur, Moć sudbine, Don Karlos, Nabuko i Magbet, Đ. Verdi), Mimi, Ćo-Ćo-San, Turandot, Toska i Mini (Boemi, Madam Baterflaj, Turandot, Toska i Devojka sa zapada, Đ. Pučini), Norma i Beatriče (Norma i Beatriče di Tenda, V. Belini), Elizabeta (Roberto Devere, G. Doniceti), Koštana i Anđelija (Koštana i Knez od Zete, P. Konjović), Simonida (Simonida, S. Rajičić), Evica (Pokondirena tikva, M. Logar) i dr. Ravnopravno sa operskom karijerom negovala je i koncertno pevanje. Sa izrazitim smislom za izvođenje oratorijumskih dela, nemačkog, francuskog i ruskog lida, kao i pesama jugoslovenskih kompozitora, nastupala je na koncertnim podijumima u Beču, Berlinu, Drezdenu, Parizu, Rimu, Moskvi, Tokiju, Sankt Peterburgu, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani...

Snimila je veliki broj operskih arija i solo-pesama za radio i televizijske stanice u našoj zemlji i u zemljama u kojima je gostovala. Pored toga, snimila je dve ploče operskih arija (RTV Beograd i RTV Ljubljana), jednu ploču solo-pesama (Jugoton, Zagreb), operu Rat i mir S. Prokofjeva (Metro Goldwin Mayer, 1958), a za RAI kompletne opere Atila (Đ. Verdi), Dalibor (B. Smetana), Rat i mir (S. Prokofjev), Jolanta (P. I. Čajkovski), Edip na Kolonu (Sakini), te Osmu simfoniju G. Malera, Četrnaestu simfoniju D. Šostakoviča i Četiri poslednje pesme R. Štrausa. Za značajna umetnička ostvarenja dobila je više domaćih priznanja, među kojima su Oktobarska nagrada grada Beograda (1960), Sedmojulska nagrada (1970), Nagrada AVNOJ-a (1979), Nagrada UMUS-a (1987) i Vukova nagrada (1991). Dobitnik je i italijanske nagrade Targo d'oro za kreaciju Norme (Norma, V. Belini), koja je u sezoni 1972/73. proglašena najboljim operskim ostvarenjem u celoj Italiji.

Dobitnica je priznanja La Dama španskog kralja Huana Karlosa, kao i ordena Order of Beneficence za izuzetne umetničke nastupe u Grčkoj koji dodeljuje grčka vlada.

Inače, Bakočevićka je punih 25 godina pevala na scenama svih italijanskih operskih teataru i to isključivo vrhunski sopranski italijanski repertoar.

Od 1975. se bavi pedagoškim radom. U zvanju redovnog profesora Fakulteta muzičke umetnosti je od 1989, a od 1998. do 2000. je obavljala i dužnost rektora Univerziteta umetnosti u Beogradu. Univerzitet u Kragujevcu joj je 2012. dodelio zvanje profesor emeritus, a Univerzitet u Istočnom Sarajevu zvanje počasni doktor nauka.